

Výroční zpráva 2009

Pomáháme tam, kde vlastní síly nestačí

Diakonie
Českobratrské církve evangelické
Středisko křesťanské pomoci
v Praze

KONTAKTNÍ A IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název a sídlo organizace

Diakonie ČCE – Středisko křesťanské pomoci v Praze

Belgická 22, 120 00 Praha 2

IČ: 45248842

Datum zápisu do evidence Ministerstva kultury ČR – 21. 8. 2003

eidováno 9-279/2003-13586

č.j. 135862003

Statutární orgány

Správní rada

Mgr. Libuše Roytová

PhDr. Jarmila Čierná

Marie Siváková

Miriám Svobodová

Irena Trubačová

Dozorčí rada

Ing. Marie Danielová

Jaroslava Jelínková

RNDr. Jaroslav König

RNDr. Jaroslav Kraus

Mgr. Zdena Novotná

PhDr. Jindřiška Seethalerová

Lydie Veselá

Kontakty

telefon/fax: 222 520 589

e-mail: skp@diakoniecce.cz

web: <http://skp.diakoniecce.cz>

Bankovní spojení

Česká spořitelna a.s.

č.ú. 1932094339/0800

OBSAH:

Slovo úvodem

Kdo jsme

Historie v datech

Zaměstnanci a dobrovolníci

Naše služby

Krizová pomoc – SOS centrum

Služby následné péče – „Dobroduš“

Azylové domy - Azylový dům pro matky s dětmi Ezer

Pečovatelská služba Vinohrady – Vršovice

Pečovatelská služba Ďáblice

Pečovatelská služba Klamovka

Terénní zdravotní péče Klamovka

Program pro osoby s násilným chováním ve vztazích

Terénní práce v ohrožených rodinách

Počítač pro Veroniku

Dobrovolníci

13. ročník Jarmarku u Ludmily 2009

7. ročník Pečovatel/ky roku 2009

Veřejná sbírka

Finanční hospodaření

Zpráva nezávislého auditora

Poděkování

Slovo úvodem

Vážení přátelé, kolegové, klienti a dárci, předkládáme vám na následujících stránkách souhrn pracovních aktivit – projektů a jejich finančního zabezpečení v roce 2009.

Kromě našich trvalých projektů sociální prevence (krizová intervence, azylový dům, následná péče), terénní zdravotní a pečovatelské služby, se dočtete i o nových projektech, které jsme v roce 2009 realizovali. Je to terénní práce v ohrožených rodinách a program pro násilné osoby a pachatele domácího násilí, který jsme za finanční podpory MV ČR zahájili v lednu 2009 jako pilotní projekt. Po ročním fungování projektu se nám potvrzuje, že je tento program velmi potřebný zejména v rámci prevence domácího násilí.

Do textů výroční zprávy jsme kromě pracovních témat a číselných údajů zařadili také příběhy a kazuistiky. Zpráva se tak stala obsáhlejší, ale doufáme, že se tak plastičtěji ozřejmí obsah a zaměření naší činnosti.

Slova mých díky za uplynulý rok patří zřizovateli za zázemí a společenství kolegů a církve Českobratrské evangelické, poskytovatelům dotací, tj. MPSV, Magistrátu hl.města Prahy, MV ČR a jednotlivým městským částem Prahy, za možnost realizovat náš pracovní záměr. Můj dík patří také sponzorům i drobným dárcům, kteří přispěli na činnost našeho střediska. Klientům děkujeme za důvěru, se kterou se k nám obraceli o pomoc, kolegyním a kolegům děkuji za vynalézavost a lidskost, která provází jejich pracovní úsilí.

Mgr.Libuše Roytová

KDO JSME

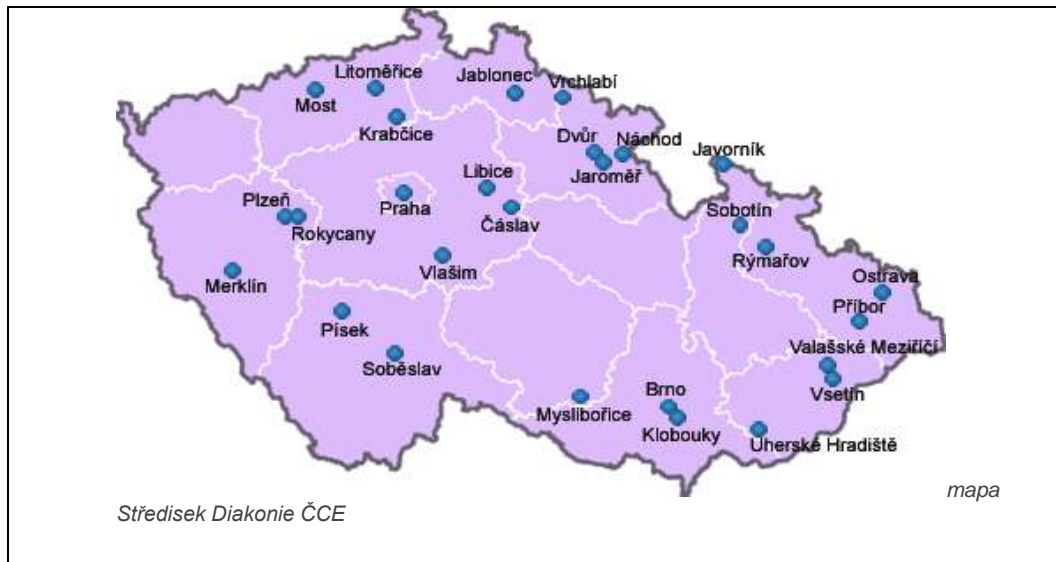
Diakonie ČCE - Středisko křesťanské pomoci v Praze

Diakonie ČCE-Středisko křesťanské pomoci v Praze je jedním z 33 středisek Diakonie Českobratrské církve evangelické. Slovo Diakonie vychází z řeckého slova „diakonein“ = sloužit. Ve spojení s Českobratrskou církví evangelickou to znamená, že jsme křesťanská organizace, která nabízí sociální a zdravotnické služby člověku v oslabení, nouzi a v krizových životních situacích. Logo Diakonie je společné pro všechny střediska a symbolicky poukazuje na Kristův kříž se svatoštěpánskou korunou.

Diakonie ČCE-Středisko křesťanské pomoci v Praze je samostatnou organizační jednotkou s vlastní právní subjektivitou v čele

s ředitelkou, představenstvem a dozorčí radou.

Historie Diakonie ČCE – SKP v datech

- 1989 – 1.11. SOS centrum za pomoci dobrovolníků začalo poskytovat krizovou pomoc v kostele U Salvátora pod vedením Vandy Rosecké
- 1990 – vznik pečovatelské služby SKP, vytvoření Šatníku pro sociálně slabší občany v Klimentské ulici, Praha 1
navázání spolupráce s dalšími nově vzniklými středisky v rámci celé Diakonie ČCE
- 1991 – sociálně pastorační a poradenské služby SKP
přijetí nového statutu Diakonie ČCE s vytvořením jednotlivých středisek a sekcí
- 1992 – Diakonie ČCE – SKP získalo právní subjektivitu – od 1.3.1992 stěhování SKP a SOS centra ze sboru U Salvátora do Husova domu v Jungmannově ulici; rozšíření a profesionalizování sociální pomoci součástí krizové pomoci je dopisování s vězni
pečovatelské služby jsou poskytovány v obvodech Prahy 1, 2 a 3
- 1993 – pečovatelská služba SKP získala nové prostory v přízemí domu Vinohradského sboru ČCE na Korunní 60, Praha 2
- 1994 – nástup nové ředitelky Mgr. Jindřišky Krpákové
rozšíření Telefonické linky o Gay-linku pomoci
- 1995 – Diakonie ČCE-SKP v Praze získalo od MČ Praha 5 do pronájmu jednopatrový dům se záměrem poskytovat v něm sociální služby;
v přízemí domu začala působit terénní pečovatelská a ošetrovatelská služba pro Prahu 5 a 6;
listopad 1995 vznik pečovatelské služby v Obecním domě v Ďáblicích, v Praze 8
- 1996 – vybudován azylový dům pro maminky s dětmi Ezer - slavnostní otevření v březnu; zahájení provozu linky důvěry v SOS centru
1.ročník Jarmarku u Ludmily v Klimentské ulici – vytvoření tradice pro každoroční setkávání neziskových organizací,
- 1997 – zavedení pravidelných supervizních setkání pro pracovníky pečovatelské služby
zapojení linky důvěry do systému pomoci po povodních (bezplatná zelená linka); aktivní podíl na zakládání profesní organizace Česká asociace pracovníků linek důvěry
Studentská linka důvěry – večerní provoz zajišťovaný dobrovolníky;
rekonstrukce prostor v Belgické 22 v přízemí – pro SOS centrum a kancelář SKP; stěhování SOS centra z Jungmannovy ulice do nových prostor v ulici Belgická 22, Praha 2; prosinec - zahájení provozu SKP a

SOS centra v Belgické 22

zavedení pravidelných supervizních setkání pro pracovníky pečovatelské služby

- 1998 – na Vinohradech a na Klamovce začínáme 2 – 3 x ročně organizovat tréninky paměti pro seniory;
první mezioborová konference o pastoraci a psychoterapii
- 1999 – od října nástup nové ředitelky Mgr. Libuše Roytové
pravidelné otevřené semináře k tématům z oblasti sociální práce a psychologické pomoci; organizace mezioborové konference na téma „Autorita a využívání moci“
3.ročník Jarmarku u Ludmily se konal poprvé na náměstí Míru, Praha 2
- 2000 – vytvořen Klub seniorů v prostorách SOS centra
rozvoj vzdělávacích aktivit, zahájení výcviku dobrovolníků v telefonické krizové intervenci pod vedením PhDr.Baštecké v SOS centru;
podpora terénních pečovatelských služeb v Praze 8 z grantu OSF;
podpora pečovatelských služeb dětských klientů z grantu Dětský mozek
- 2001 – zahájení provozu Internetové linky důvěry
v rámci Šatníku jsou pravidelně předávány hračky pro děti neurologického oddělení při poliklinice v Praze 1
vytvořena ker. dílna v domě Ezer pro aktivní využití volného času dětí
benefiční koncert v kostele U Salvátora- z darů zakoupeno auto pro dopravu klientů se zdravotním postižením
- 2002 – přestěhování pečovatelské služby Vinohrady – Vršovice do nových prostor ve Vršovcích, Kozácká 23; koncem roku zde proběhlo natáčení reportáže pro pořad ČT Barvy života
1. ročník Pečovatelky roku
Den otevřených dveří k 10. výročí získání právní subjektivity SKP
Pomoc při povodních – vznik pracovního týmu, který pomáhal lidem zasaženým povodněmi
- 2003– v rámci akce Pečovatelka roku byla oceněna Martina Cenková z PS Vinohrady – Vršovice; kurzy trénování paměti pro seniory
zahájení veřejné sbírky na podporu činnosti SKP
pořádání VI. mezioborové konference na téma „Rány osudu“
benefiční koncert v kostele U Salvátora
- 2004 – projekt na rozšíření a zkvalitnění terénní péče o seniory a lidi se zdravotním postižením v rámci programu EU Phare, rozšíření nabídky pečovatelských služeb do příměstských částí Prahy; zakoupení auta se speciální úpravou pro přepravu lidí s invalidními vozíky
pořádání VII. mezioborové konference na téma „Smíření něco stojí aneb o příležitostech v krizích jedince, rodiny, komunity“
- 2005 – odstartování projektu Zavádění standardů kvality do sociálních služeb ve střediscích Diakonie ČCE; akreditace Linky důvěry Diakonie a Gay linky pomoci profesní organizací ČAPLD; přestěhování části SKP do nových prostor v Bruselské ulici; rozšíření prostoru konzultoven v SOS centru
- 2006 – zahájen projekt „Dobroduš“ pro lidi s duševním onemocněním;
rozšíření provozní doby pečovatelské služby Vinohrady – Vršovice i na víkendy a svátky
konzultace kvality ve službách SOS centrum, azylový dům, linka důvěry
prodloužení provozu SOS centra do 20 hod.
partneři SPJ v projektu ESF Motivační programy v Praze „Získej zaměstnání“
vylepšení prostředí azylu, nový nábytek za podpory NROS ze sbírky Pomozte dětem! a Henkel a.s. a oprava fasády za finanční podpory MČ Prahy 5
- 2007 – pečovatelská služba Vinohrady – Vršovice rozšířila služby na večery;
registrace sociálních služeb – krizová pomoc SOS centrum, azylové ubytování pro matky s dětmi, služby následné péče, pečovatelské služby Klamovka, Ďáblice a Vinohrady –Vršovice

- projekt NROS a EU na zvyšování kvality poskytování sociálních služeb v organizaci
- z podpory Výboru dobré vůle Olgy Havlové byly nakoupeny nové kompenzační pomůcky pro seniory a lidi s postižením
- podpora dobrovolnických aktivit v Dobroduši, Dopisování s vězni a v SOS centru nadací Adra a Ministerstvem vnitra ČR
- 2008 – zahájení projektu „Děti jsou dar“ terénní práce v ohrožených rodinách
- 2009- realizace pilotního projektu pro násilné osoby a všechny, kdo mají potíže s agresí ve vztazích v SOS centru Diakonie
 - zaregistrování terénní práce v ohrožených rodinách jako sociální služby dle Zákona 108/2006 Sb.
 - zaregistrování odlehčovací služby Vinohrady –Vršovice

ZAMĚSTNANCI A DOBROVOLNÍCI

V pracovních týmech našeho střediska jsou zastoupeny tyto profese: pracovníci v sociálních službách, zdravotní sestry, sociální pracovníci, psychologové.

V roce 2009 pracovalo na pracovištích střediska:

49 zaměstnanců formou plných i zkrácených pracovních úvazků
31 pracovníků na dohody o provedení práce a o prac. činnosti
88 dobrovolníků
150 dobrovolníků na jednorázové akce (sbírka, jarmark)

V roce 2009 pokračovala spolupráce s dobrovolníky na mnoha úrovních naší organizace. Mezi nimi jsou jak naši dlouhodobí externí spolupracovníci, tak dobrovolníci, kteří s námi spolupracují po dobu několika měsíců či let a pak naše řady opouštějí. Tradičně využíváme dobrovolnické pomoci také při jednorázových akcích, jako jsou každoročně pořádaný Jarmark u Ludmily a veřejná sbírka nebo při nárazových aktivitách zejména organizačního či propagačního charakteru.

V roce 2009 pokračoval dobrovolnický projekt Dobroduš v rámci služeb následné péče pro lidi s duševním onemocněním. Další dobrovolnické aktivity vznikly v rámci projektu terénní práce v ohrožených rodinách. Dobrovolníci pod odborným vedením koordinátorky pomáhali dětem s doučováním a volnočasovými aktivitami.

Vzdělávání a supervize

Součástí naší práce je průběžné vzdělávání. Zaměstnanci a dobrovolníci se školí na odborných seminářích na nejaktuálnější témata. Zaměstnanci si dále zvyšují svou odbornost v kurzech a seminářích pořádaných Diakonií ČCE a jinými odbornými institucemi. Všichni zaměstnanci procházejí různými formami supervize – individuální, týmovou, s externími i interními supervizory. Po mnohaleté zkušenosti se supervizí víme, že významně zkvalitňuje naši službu klientům a zvyšuje naše profesionální kompetence, předchází únavě, vyčerpanosti pracovníků a je účinným prostředkem proti syndromu vyhoření.

Spolupráce

Spolupráce zaměstnanců na všech potřebných úrovních je pro nás důležitá. Dbáme na budování pracovních týmů jednotlivých pracovišť, na jejich vzájemnou informovanost a spolupráci. Naše dílo je ekumenické v širokém slova smyslu. Spolupracujeme se sbory v Pražském seniorátu církve československé evangelické. Dlouhodobě spolupracujeme se školami, které k nám vysílají své studenty na stáže a praxe. Jsme v kontaktu s mnoha odbornými organizacemi psychosociální sítě a dalšími státními i nestátními institucemi. Jsme zapojeni do profesních organizací /Česká asociace pečovatelských služeb, Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR, Sdružení azylových domů, Asociace manželských a rodinných poradců, Vězeňská duchovenská péče, Českomoravská psychologická společnost, Český institut pro supervizi/.

NAŠE SLUŽBY

SLUŽBY SOCIÁLNÍ PREVENCE

- KRIZOVÁ POMOC – SOS centrum
- SLUŽBY NÁSLEDNÉ PÉČE – Následná péče – „Dobroduš“
- AZYLOVÉ DOMY – Azylový dům pro matky s dětmi Ezer

SLUŽBY SOCIÁLNÍ PÉČE

- PEČOVATELSKÁ SLUŽBA - Pečovatelská služba Vinohrady – Vršovice
 - Pečovatelská služba Ďáblice
 - Pečovatelská služba Klamovka

ZDRAVOTNÍ PÉČE

- TERÉNNÍ ZDRAVOTNÍ PÉČE – Terénní zdravotní péče Klamovka

OSTATNÍ PROJEKTY

- PROGRAM PRO OSOBY S NÁSILNÝM CHOVÁNÍM VE VZTAZÍCH
- TERÉNNÍ PRÁCE V OHROŽENÝCH RODINÁCH

DOBROVOLNÍCI

- DOPISOVÁNÍ S VĚZNI
- DOBROVOLNÍCI V SOS CENTRU
- DOBROVOLNÍCI V „DOBRODUŠI“

KRIZOVÁ POMOC

*PhDr. Jarmila Čierná
– vedoucí SOS centra (do 30. 11. 2009)*

*Mgr. Alexandra Lammelová
– vedoucí SOS centra (od 30. 11. 2009)*

SOS centrum

adresa: Belgická 22, Praha 2, 120 00

e-mail: sos@diakoniecce.cz

web: www.sos.diakoniecce.cz

telefon: 222 521 912

222 514 040

777 734 173

728 047 416

Posláním SOS centra je pomáhat lidem v krizi při jejím překonávání, dávat jim podporu a informace, které jim pomohou řešit jejich situaci.

SOS centrum je registrováno dle zákona 108/2006 Sb. o sociálních službách.

Cílová skupina:

- lidé, kteří prožívají stav bezvýchodnosti, selhání, ztráty smyslu života
- lidé, kteří se nacházejí v situaci ohrožení zdraví, života nebo v jiné obtížné situaci, kterou vnímají jako neodkladnou, naléhavou a v dané chvíli ji nemohou zvládnout sami vlastními silami a hledají řešení a pomoc
- jednotlivci, páry a rodiny v krizi nebo v obtížné životní situaci

Cíle krizového centra:

- stabilizace psychického stavu klienta
- hledání nebo nalezení východiska z krize
- podpora a doprovázení v dlouhodobé nemoci či jiné obtížné situaci
- podpora soběstačnosti klienta - setrvání v jeho přirozeném prostředí
- prevence sebevražedného jednání, násilného jednání, závislostí aj. sociálně patologických jevů
- dosažení pozitivních změn v životě uživatele, případně jeho blízkých

Vždy respektujeme volbu uživatelů, kteří nás v tíživé životní situaci požádají o pomoc, zajišťujeme diskretnost a bezpečí.

Principy služby SOS centra:

- **Nízkoprahovost.** Služba je dostupná pro kohokoliv z cílové skupiny, zájemce nemusí mít žádné doporučení.
- **Přístup orientovaný na klienta.** Pro spolupráci jsou určující potřeby klienta a společná dohoda o pomoci.
- **Anonymita.** Klient má možnost zůstat po celou dobu spolupráce v anonymitě.
- **Podpora přirozených zdrojů.** Zplnomocňujeme klienta, pomáháme mu hledat opory v jeho přirozeném prostředí.

- **Odbornost.** Služby poskytuje tým profesionálů.
- **Respekt k duchovní dimenzi v životě klienta.** Akceptujeme víru klienta jako součást jeho názorového a psychologického prostoru.

SOS centrum je nízkoprahové zařízení - lze přijít bez objednání a bez doporučení. Pomoc zde mohou vyhledat lidé každý pracovní den od 9 do 20 hodin.

Poskytované služby:

- přímá krizová intervence (zpracování akutního krizového stavu)
- telefonická krizová intervence: tel.číslo: 222 514 040, 777 734 173
- psychologické a sociální poradenství
- e-mailové poradenství: linka.duvery@diakoniecce.cz
- psychosociální poradenství
- sociálně právní poradenství
- zprostředkování kontaktu na další odborná pracoviště

Pracovní tým SOS centra:

11 zaměstnanců (psychologové, sociální pracovníci, psychoterapeuti)

Statistika Denní krizové služby SOS centra v roce 2009:

V roce 2009 jsme poskytli služby 2644 uživatelům, bylo realizováno 3079 intervencí a 939 kontaktů.

Intervence a kontakty v osobním a písemném kontaktu:

Počet uživatelů: 897
 Počet intervencí: 2397
 Počet kontaktů: 278

Telefonické intervence a kontakty:

Počet uživatelů: 1747
 Počet intervencí: 682
 Počet kontaktů: 661

tým SOS centra

Problematika

Převažují situační krize často sociálně podmíněné (nezaměstnanost, bytová či finanční tíseň) a krize vývojové, vyžadující déleodobější psychologickou péči.

Pokračuje rovněž projekt Dopisování vězňů, do něhož bylo během roku zapojeno 48 klientů a průměrně 20 dobrovolníků.

Nově byl zahájen program pro osoby, mající potíže se zvládnutím své agrese ve vztazích, reagující na potřebu řešit problematiku domácího násilí nejen represí a péčí o oběti, ale i prací s násilnými osobami. Program se realizuje zatím prostřednictvím individuálních či párových konzultací; v budoucnu plánujeme otevření skupiny.

V tomto roce jsme navázali spolupráci s exekutorskou komorou ČR, která v našich prostorách v září otevřela poradnu. Do ní mohou jednou týdně po objednání přicházet klienti, řešící problémy spojené s exekucí. V návaznosti na činnost poradny můžeme v indikovaných případech poskytnout krizovou intervenci.

Kazuistika

Do exekuční poradny přichází mladý muž. Je velmi rozrušený. Ptá se na možnost konzultace v bezplatné exekutorské poradně. Ověřuji si, zda je objednán. Není, ale věc prý spěchá. Za několik hodin k nim mají přijít exekutoři a odvézt označený majetek. Snažím se mladého muže uklidnit, ptám se, zda se zkoušel s exekutorem, který věc řeší, domluvit. Prý se s ním nikdo nechce bavit. Zjišťuji, kolik má klient času a pokouším se domluvit s dalšími zájemci o exekuční poradnu, zda by klient mohl na konzultaci přednostně. Podařilo se. Po skončení konzultace, mě prosí pracovník exekutorské poradny, zda bych se klientovi ještě mohla věnovat, že on mu více pomoci nemůže. Muž pláče, nevidí východisko, doma čeká manželka, věci jsou již označeny a podle všeho je za chvíli zabaví. Z předchozí konzultace v bezplatné exekutorské poradně se dozvěděl, že rozumný exekutor by měl zabavování majetku pozastavit, když klient může nějakou hotovost nabídnout ihned a chce se domluvit na splátkovém kalendáři. Exekutor, který řeší jeho případ, mu však nebere telefony a klient už musí jet domů, aby tam manželka nebyla sama, až přijedou zabavovat majetek. Po dohodě s vedoucí SOS centra, se rozhodujeme, že pojedeme s kolegou s klientem domů a tam mu pomůžeme při vyjednávání s vykonavatelem exekuce, případně zkusíme exekutorovi cestou zavolat. Po několikerém neúspěšném volání, se nám podaří se spojit s příslušným exekutorem, domluvit zastavení zabavování majetku a dohodnout schůzku, na které by M předal peníze na zaplacení části dluhu a domluvil se s exekutorem na dalších splátkách. S dobrým pocitem, že se podařilo zabránit nejhoršímu, nabízíme M další pomoc v případě potřeby a vracíme se s kolegou do SOS centra.

SLUŽBY NÁSLEDNÉ PÉČE

Mgr. Ondřej Skála - vedoucí Dobroduše

Následná péče – „Dobroduš“
adresa: Francouzská 11, Praha 2, 120 00
e-mail: dobrodus@diakoniecce.cz
web: www.dobrodus.cz
telefon: 222 512 760
602 142 055
602 142 075
777 734 185

Posláním služeb následné péče - Dobroduš je přispět k integraci lidí s duševním onemocněním do společnosti rozvojem jejich komunikačních dovedností, podporou sociálních kontaktů a aktivizujícím trávením volného času.

Následná péče – „Dobroduš“ je registrována dle zákona 108/2006 Sb. o sociálních službách.

Cílová skupina:

- o osoby s chronickým duševním onemocněním, hlavním kritériem výběru klientů je psychiatrická diagnóza v kombinaci se zhoršenými sociálními dovednostmi a rizikem prohlubující se sociální izolace, jsou to klienti převážně s diagnózou psychotického okruhu, někteří s diagnózou poruch nálady a organicky podmíněnou poruchou nálady.

Cíle služby:

- o zprostředkování kontaktu se společenským prostředím a pomoc při uplatňování práv a oprávněných zájmů
- o obstarávání osobních záležitostí klientů
- o individuální přístup ke každému klientovi, mapování a hodnocení jeho potřeb
- o stanovení cílů a konkrétních kroků k jejich naplnění
- o začlenění osob s duševním onemocněním do společnosti

Pracovní tým:

1 vedoucí
3 sociální pracovníce

Dobroduš se transformoval z původně dobrovolnického projektu na registrovanou sociální službu - následnou péči pro lidi s duševním onemocněním.

Sociální pracovníci poskytují těmto klientům sociálně terapeutické poradenství a podporují uživatele při znovuzачlenění do společnosti. Pro každého klienta je vytvořen individuální plán pomoci, který zohledňuje všechna specifika a individuální předpoklady pro účast ve službě.

Dobrovolníci v Dobroduši:

Do Dobroduše jsou významnou měrou zapojeni dobrovolníci, kteří se setkávají s jednotlivými klienty a pod odborným dohledem koordinátorek realizují jednotlivé činnosti, na kterých se s klientem domluví. Dvojice klient – dobrovolník spolu tráví čas obyčejným i „neobyčejným“ způsobem, někdy si „jen“ povídají, chodí na

procházky a učí se překonávat obavy z neznámého a „vyladit“ se jeden na druhého. Některé dvojice podnikají „odvážné kousky“ – výjezdy na kolečkových bruslích, hrají squash, učí se péct a vařit. Máme dvojice, kdy klient zůstává v projektu s jiným dobrovolníkem, máme ale i klienty, kteří „absolvovali“, tzn. prožili s dobrovolníkem půl roku společného času a sami došli k rozhodnutí, že dostali potřebnou „vzpruhu“, „popostrčení“ a jsou schopni dál sami fungovat samostatně. Skupina dobrovolníků a klientů se ukázala být velmi činnou a tvůrčí. Spontánně vznikla „svépomocná“ iniciativa „Klub líných turistů“. Pravidelně 1x za měsíc se vypraví skupinka dobrovolníků a klientů na společnou procházku či výlet. „Obyčejné“ setkání člověka s člověkem a vztah mezi nimi pomáhá ozdravnému procesu a obohacuje obě strany – jak klienta, tak dobrovolníka a naplňuje tím cíle Dobroduše.

Mezi dobrovolníky vznikla iniciativa „Dobroduši dobrodušům“, kdy si dobrovolníci vyměňují nápady a tipy na možné volnočasové aktivity, domlouvají si setkání více dvojic, doporučují si literaturu apod.

Uskutečněné společné akce:

Pravidelně pořádáme „klub líných turistů“, na začátku kalendářního roku „Novoroční punč“ a na začátku léta společné setkání klientů, dobrovolníků i pracovníků v klubu V Jelení.

Statistická data:

V průběhu roku 2009 se do služby Dobroduš zapojilo

- **44 klientů** (z toho 21 mužů a 23 žen) ve věkovém rozmezí 22 až 69 let, průměrný věk 41 let
- **38 dobrovolníků**

Spolupracujeme:

Sponzorskou i duchovní podporu jsme našli v patronátu evangelického sboru u Salvátora na Novém Městě v Praze 1. Službu Dobroduš jsme prezentovali na posteru i v ohláškách ve shromáždění. Sbor daroval sbírku z jedné neděle na podporu Dobroduše. Dohodli jsme se také na tom, že věřící nebo hledající klienti mohou i s dobrovolníky přicházet do salvátorského sboru na jejich akce.

Dobroduš očima dobrovolnice Hanky

V roce 2006 jsem se rozhodla podat si přihlášku na obor psychologie a řešila jsem, jakým způsobem prokáži zájem o obor. Upřímně řečeno Dobroduš „vyhrál“ z čistě praktických důvodů. V té době pořádal školení pro nové dobrovolníky a mohla jsem tedy se „sbíráním“ hodin začít téměř okamžitě. Fakt, že v této organizaci dobrovolničím již 4. rokem, je pouze dokladem, že jsem měla šťastnou ruku při výběru. Zároveň jsem zde narazila na lidi, kteří své práci rozumí a dokážou nadšením nakazit i ostatní.

Pokud se zamyslím nad tím, co mi práce v Dobroduši přináší, tak první co mě napadne je odpočinek, hned za tím dobrý pocit a fajn lidi. Jedná se o naprosto odlišnou práci, než kterou vykonávám ve svém civilním zaměstnání a pro mě to znamená vypadnutí ze stereotypu. Navíc jsem se poněkud neplánovaně musela srovnat se svou tendencí rychlých a okamžitých řešení. V rámci práce dobrovolníka jsem musela přijmout i to, že silou všechno nevyřeším a občas zdánlivě nic neděláním znamená velký pokrok a naučila jsem se respektu k druhému, požádat o pomoc a najít si své hranice, za které už nemůžu jít. Občas mám pocit, že právě díky těmto věcem dostávám víc než dávám.

Na druhou stranu, právě na příkladu klienta, se kterým se v současné době scházíme, je vidět smysl. Od jeho předchozí dobrovolnice vím, že se jednalo o člověka až zakřiveného, málomluvného a svým způsobem neaktivního. V současné době se učí anglicky, zajímá se o počítače a chodí pracovat do chráněné dílny.

Dobroduš tedy pro mě osobně znamená dvě věci. Na jednu stranu zde mohu dělat něco smysluplného, pomáhat, na druhou stranu se učím.

dobrovolnice Hanka

Společná akce Dobroduše

AZYLOVÉ DOMY

Azylový dům pro matky s dětmi EZER

adresa: utajena
e-mail: azyl.ezer@diakoniecce.cz
web: <http://skp.diakoniecce.cz>
telefon: 257 211 945
777 734 174

Mgr. Jana Žáková – vedoucí azylu

Ezer je hebrejský výraz a znamená pomoc. Posláním azylového domu pro matky s dětmi EZER je pomoc osamělým matkám a jejich dětem překlenout těžkou životní situaci spojenou se ztrátou bydlení a řešit ji. Poskytnutím sociální služby se zachovává rodinné soužití a předcházíme odebrání dětí z péče matky.

Azylový dům je registrován dle zákona 108/2006 Sb. o sociálních službách.

Cílová skupina:

- o matky s dětmi, které se dostaly do tíživé životní situace a ocitly se bez přístřeší; byly vystaveny psychickému, fyzickému, sociálnímu či jinému druhu násilí

Cíle služby:

- o stabilizace psychického stavu matky a dítěte
- o rozvoj dovedností, schopností a možností uživatelek v oblasti psychosociální
- o rozvoj rodičovských dovedností, rozvoj komunikace s dítětem
- o odchod uživatelek do samotného bydlení ve stanoveném čase

Pracovní tým:

1 vedoucí azylu
2 sociální pracovnice
1 psycholog na DPP

Cílem naší pomoci je poskytnutí ubytování a komplexní péče o uživatelky (psychosociální a sociálně právní poradenství, podpora a pomoc v otázkách péče o dítě, doprovázení a nácvik komunikace s úřady, krizová intervence aj.). V průběhu pobytu (max. 1 rok) pracují uživatelky na tom, aby mohly a uměly využívat co nejvíce zdrojů, svých možností a schopností k tomu, aby svoji situaci zlepšily či vyřešily. Při naplňování stanovených cílů jsou uživatelkám k dispozici dvě sociální pracovnice.

Velký zájem ze stran uživatelek byl o doučování, ke kterému jejich děti využívaly zakoupené výukové programy (Český jazyk, Matematika). Jednou za čtrnáct dní se mohly děti účastnit výtvarného kroužku, ze kterého si vždy odnesly krásné výtvary. Jednou z možností, jak načerpat novou sílu, zažít nové zážitky a pobýt společně také mimo prostory azylového domu, byly pořádané výlety a jiné rodinné akce.

Během roku 2009 odešly z azylu 3 maminky s dětmi. Dvě maminky získaly pronájem bytů od městské části Prahy 5. Jedna maminka odešla do jiného azylového zařízení.

Statistika azylového ubytování v roce 2009

Ubytováno v roce 2009	19 osob
z toho	8 dospělých
	11 dětí

Tři příběhy

(jména a identifikační údaje jsou pozměněny z důvodu ochrany osobních údajů)

Paní Yveta ve svých 18 letech bydlela se svým ročním synem u matky a jejího druha. Z nedostatku místa spal syn v kočárku, protože nebylo kam dát postýlku. Špatné bytové podmínky se podílely na zpomalení jeho vývoje, neuměl lézt ani sedět. Situaci zhoršoval špatný zdravotní stav matky i jejího syna.

Po příchodu do azylového domu se jejich zdravotní stav zlepšil a stabilizoval. Vývoj dítěte za pobytu v azylovém domě je nyní vyrovnaný a odpovídající jeho věku. Čas, který maminka strávila v azylovém domě pomohl vykristalizovat vztahy s rodinou a s otcem dítěte, všichni se mnohem raději podílejí na péči o malého Filipka.

Paní Zdena pochází z deseti dětí. Její otec brzy zemřel a maminka se musela starat o celou rodinu. Starší děti musely pomáhat s péčí o mladší sourozence. Paní Zdena měla ambice pokračovat ve studiu, ale rodinné poměry ji donutily jít pracovat a podílet se na chodu rodiny.

Vztah s partnerem nevydržel a paní Zdena byla nucena vrátit se k původní rodině, kde stísněné poměry nedovolovaly zdravý vývoj dítěte. Po příchodu do azylového domu paní Zdena začala řešit své zdravotní problémy, které ji provázely již několik měsíců. Pravidelně navštěvuje rehabilitaci, cvičí a i při svých bolestech si dokáže udržet práci. Snaží se zajišťovat maximum podnětů pro zdravý vývoj svého syna. Díky své výchově lpí paní Zdena na dobrém vzdělání svého

syna a chce mu zajistit lepší budoucnost. Navštěvuje se synem aktivity pořádané organizací Člověk v tísni, a uvažuje pro sebe o rekvalifikaci, možná i o studiu.

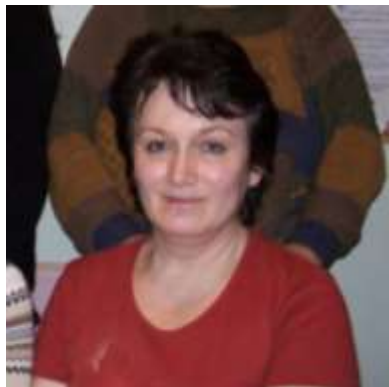
Paní Karla má dvě dospívající dcery, které studují. Má také syna, který by měl letos vycházet ze ZŠ. Asi před rokem se ale začalo paní Karle rozpadat její manželství. Muž hrál na automatech, nedával jí peníze na domácnost, zhoršily se jejich vztahy. Nejstarší dcera otěhotněla, nejmladší syn začal chodit za školu. Neměli na nájem. Muž si namluvil jinou ženu. Psychický stav paní Karly se velmi zhoršil. Napadaly ji sebevražedné myšlenky, musela navštívit psychiatra. Z důvodu tíživé bytové situace se ocitli v azylovém domě.

V azylovém domě se její psychický stav velmi zlepšil. Dokázala si udržet zaměstnání, zajistit synovu pravidelnou školní docházku, takže mohl být přijat do učebního oboru kuchař, po kterém toužil. Paní Karla dokázala soustředit kolem sebe celou rodinu, postavit se zpět na vlastní nohy, pronajali si všichni dohromady byt, kam ve velmi krátké době odešli.

Zpracovala Mgr. Jana Žáková

PEČOVATELSKÁ SLUŽBA

Pečovatelská služba Vinohrady – Vršovice

Miriam Svobodová- vedoucí služby

adresa: Kozácká 23, Praha 10 – Vršovice, 100 00

e-mail: vrsovice.skp@diakoniecce.cz

web: <http://skp.diakoniecce.cz>

telefon: 271 740 448

777 734 169

777 734 179

Posláním pečovatelské služby Vinohrady – Vršovice, která působí na Praze 2, 3 a 10, je pomáhat klientům s omezenou samostatností a to jak seniorům, tak i klientům s tělesným omezením, s udržení co nejvyšší míry samostatnosti a setrvání v domácím prostředí.

Pečovatelská služba Vinohrady – Vršovice je registrována dle zákona 108/2006 Sb. o sociálních službách.

Cílová skupina:

- senioři se sníženou soběstačností, kteří vzhledem ke svému zdravotnímu stavu potřebují pomoc jiné osoby k zajištění svých potřeb
- lidé se zdravotním postižením, kterým byl přiznán invalidní důchod a potřebují pomoc jiné osoby k zajištění svých potřeb.

Poskytujeme:

- pomoc při zvládnání běžných úkonů péče o vlastní osobu (při podávání jídla a pití, při oblékání, pomoc při pohybu v bytě aj.)
- pomoc při osobní hygieně v domácnosti uživatele
- pomoc při poskytnutí stravy (příprava jídla a pití v domácnosti uživatele)
- pomoc při zajištění chodu domácnosti (např. běžný úklid, nákupy, pochůzky)
- zprostředkování kontaktu se společenským prostředím (doprovody např. k lékaři na úřady apod.)

Fakultativní služby:

- půjčování a nácvik používání kompenzačních pomůcek, poradenství a pomoc při jejich zajištění

Nedílnou součástí služeb je poskytování základního sociálního poradenství a ve spolupráci s SOS centrem zajišťovala pracovnice pečovatelské služby klubová setkávání seniorů.

V roce 2009 si všechny naše pracovnice doplnily vzdělání podle požadavků zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách. Pracovnice, které neměly při nástupu požadované vzdělání, absolvovaly kurz pro pracovníky v sociálních službách akreditovaný MPSV. Vzdělávání pracovníků ale nekončí pouze

absolvováním tohoto kurzu, ale i nadále si doplňují vzdělání podle svého vzdělávacího plánu. Zlepšila se také stabilita pečovatelského týmu – v průběhu roku odešla 1 pracovnice a 1 nová nastoupila. Naše služba orientovaná na pomoc lidem s demencí, jejich rodinám a lidem s duševním onemocněním, se již dostala do povědomí veřejnosti. S naší podporou mohou žít déle doma mezi svými nejbližšími a u lidí s duševní nemocí zaznamenáváme i nižší počet opakovaných hospitalizací. Pokud to naše kapacita dovolí, jsme schopni poskytovat v odůvodněných případech službu i několikrát denně.

I v roce 2009 jsme úspěšně rozvíjeli spolupráci s městskými částmi v rámci komunitního plánování. V druhé polovině roku proběhla rozsáhlá kampaň s cílem seznámit veřejnost s našimi službami. Propagační materiály byly distribuovány do míst, která navštěvují potenciální zájemci (ordinace lékařů, úřady městských částí apod.).

V roce 2009 jsme připravili rozšíření služeb o fakultativní službu – dohled nad dospělou osobou, která by měla pokrýt zájem ze strany rodinných příslušníků, kteří se starají o svého blízkého a potřebují občas ve službě zastoupit. Tato služba byla na podzim roku 2009 zaregistrována a od ledna 2010 poskytujeme odlehčovací služby v obvodech Prahy 2, 3 a 10.

Pracovní tým:

1 vedoucí pečovatelské služby

6 pracovníků/pracovnic v sociálních službách

Statistika roku 2009:

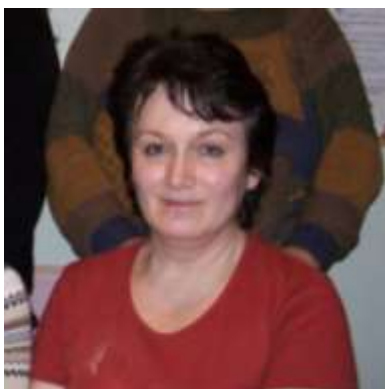
Služby celkem poskytnuty	57 uživatelům
v rozsahu	7215 hodin pečování
půjčeno	10 kompenzačních pomůcek
	105 hodin klubových setkávání seniorů

pracovní tým

PEČOVATELSKÁ SLUŽBA

Pečovatelská služba Ďáblice

Miriam Svobodová- vedoucí služby

adresa: Ke Kinu 159/7 (Obecní dům městské části Ďáblice),
Praha 8 – Ďáblice, 182 00
e-mail: dablice.skp@diakoniecce.cz
web: <http://skp.diakoniecce.cz>
telefon.: 283 910 424
777 734 178

Posláním pečovatelské služby Ďáblice, která působí v oblasti Prahy 8 - Ďáblice, Čimic, Bohnic, Dolních Chaber, Březiněvsi, Kobylis a přilehlých okrajů Střížkova a Libně, je pomáhat klientům s omezenou samostatností, a to jak seniorům, tak klientům s tělesným omezením, s udržením co nejvyšší míry samostatnosti a setrvání v domácím prostředí.

Cílová skupina:

- senioři se sníženou soběstačností, kteří vzhledem ke svému zdravotnímu stavu potřebují pomoc jiné osoby k zajištění svých potřeb
- lidé se zdravotním postižením, kterým byl přiznán invalidní důchod a potřebují pomoc jiné osoby k zajištění svých potřeb.

Poskytujeme:

- pomoc při zvládnutí běžných úkonů péče o vlastní osobu (při podávání jídla a pití, při oblékání, pomoc při pohybu v bytě aj.)
- pomoc při osobní hygieně v domácnosti uživatele
- pomoc při poskytnutí stravy (dovoz obědů pouze v oblasti Ďáblic, Dolních Chaber, Březiněvsi a sídliště Ďáblice), příprava jídla a pití v domácnosti
- pomoc při zajištění chodu domácnosti (např. běžný úklid, nákupy, pochůzky)
- zprostředkování kontaktu se společenským prostředím (doprovody např. k lékaři, na úřady apod.)

Fakultativní služby:

- dovoz autem např. k lékaři, k jednání na úřadech, na pedikúru a nákupy, včetně dovozu lidí na invalidním vozíku
- dovoz dětí s těžkým zdravotním postižením do stacionářů autem s bezbariérovou úpravou
- půjčování kompenzačních pomůcek
- podávání obědů seniorům v jídelně v prostorách Obecního domu MČ Ďáblice

Kulturní, komunitní a společenské aktivity roku 2009:

Tři výtvarné výstavy v prostorách jídelny, jejichž zahájení se konalo za účasti veřejnosti.

Před Vánoci se konala výstava betlémů z přírodních materiálů a výstavka fotografií našich uživatelů, kteří nám tak dali možnost nahlédnout do jejich života. Spolu s další veřejností se zúčastnili vernisáže výstavy zaměřené právě na mezigenerační setkání, při které bylo možné shlédnout i ukázky aranžování květin a vánoční výzdoby, pletení různých výrobků z lýka a paličkování krajek a ochutnat cukrářské výrobky žáků středního odborného učiliště. Pracovnice, absolvovaly kurz pro pracovníky v sociálních službách, který odpovídal požadavkům zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách.

Pracovní tým:

1 vedoucí pečovatelské služby

6 pracovníků/pracovnic v sociálních službách

Statistika roku 2009

základní činnosti	počet hodin	počet uživatelů	počet obědů
pečovatelské úkony	6981	40	
dovoz obědů		53	6150
celkem	6981	93	6150
fakultativní činnosti			
půjčování kompenzačních pomůcek		26	
podávání obědů v jídelně		1	162
dovozy autem		20	

pracovní tým

PEČOVATELSKÁ SLUŽBA

Pečovatelská služba Klamovka

Jarmila Začková - vedoucí služby

adresa: Podbělohorská 7, Praha 5, 150 00
e-mail: klamovka.skp@diakoniecce.cz
web: <http://skp.diakoniecce.cz>
telefon: 257 214 084
777 734 176

Posláním pečovatelské služby Klamovka, která působí na Praze 5 a 6, 13, je pomáhat klientům s omezenou samostatností a to jak seniorům, tak i klientům se zdravotním postižením, s udržením co nejvyšší míry samostatnosti, svébytnosti a setrvání v přirozeném domácím prostředí.

Pečovatelská služba Klamovka je registrována dle zákona 108/2006 Sb. o sociálních službách.

Cílová skupina:

- senior = člověk pobírající starobní důchod, jenž je pro své stáří či nemoc závislý na pomoci druhých
- člověk se zdravotním postižením = dospělý člověk, jenž je pro své zdravotní postižení tělesné, duševní, smyslové nebo kombinované závislý na pomoci druhé osoby

Cíle služby:

- umožnit uživateli setrvat co nejdéle v přirozeném sociálním prostředí
- zabezpečit profesionální pomoc při uspokojování jeho základních životních potřeb
- pomoci uživateli zvládnout běžný chod a vedení domácnosti
- pomoci uživateli překonat sociální izolaci

Principy naší služby:

- zachování lidské důstojnosti uživatele služeb
- respektování práv uživatele a ochrana jeho soukromí
- zachování mlčenlivosti
- individuální přístup k potřebám uživatele služeb
- pružné reagování na momentální potřeby uživatele

Pracovní tým:

1 vedoucí pečovatelské služby
7 pracovníků/pracovnic v sociálních službách

Všichni pracovníci pečovatelské služby absolvovali požadovaný kurz pro pracovníky v pečovatelských službách a mají dlouholetou praxi.

Statistika roku 2009:

Služby celkem poskytnuty	67 uživatelům
v rozsahu	9047 hodin pečování
	13769 peč. úkonů

TERÉNNÍ ZDRAVOTNÍ PÉČE

Terénní zdravotní péče Klamovka

adresa: Podbělohorská 7, Praha 5, 150 00
e-mail: klamovka.skp@diakoniecce.cz
web: <http://skp.diakoniecce.cz>
telefon: 257 214 084
777 734 175

Alena Merclová – vedoucí služby

Posláním domácí ošetrovatelské služby Klamovka v Praze 5 je poskytovat kvalitní terénní ošetrovatelské služby nemocným, seniorům a lidem se zdravotním postižením všech věkových kategorií na území Prahy 5, 6 a 13. Indikaci k výkonu domácí ošetrovatelské péče navrhuje praktický lékař nebo ošetrující lékař pacienta před jeho propuštěním z nemocnice. Zdravotní péči jsme schopny zajistit v případě nutnosti do 24 hodin. Převážná většina našich pacientů jsou však senioři. Jejich věkový průměr je cca 80 let.

Cílová skupina:

- tělesně nemocní (akutně, chronicky)
- zdravotně postižení (tělesně, duševně)
- umírající

Třetina pacientů je imobilní, další většina se sníženou mobilitou. Nejčastější věkovou skupinou jsou lidé ve věku 75 - 85 let, převládají ženy.

Cíle služby:

- umožnit uživateli setrvat co nejdéle v přirozeném domácím prostředí
- zabezpečit profesionální zdravotní péči
- pomoci uživateli překonat sociální izolaci

Tato služba je poskytována vždy po předchozí indikaci praktickým nebo odborným lékařem.

Nezbytné je vystavení platné žádanky - Poukaz na vyšetření/ošetření DP.

Hospitalizované pacienty přejímá vedoucí sestra do péče ještě v době hospitalizace. Po jejich dimisi přichází sestra domácí péče na první návštěvu do 24 hodin.

Každý měsíc písemně informujeme praktického lékaře o vývoji stavu u něho registrovaného pacienta v návaznosti na probíhající ošetřování.

Tato péče je hrazena zdravotními pojišťovnami.

Pracovní tým:

- 1 vedoucí sestra
- 4 zdravotní sestry na plný úvazek
- 3 zdravotní sestry na DPP

Poskytujeme:

- ošetrovatelskou péči (na základě ordinace lékaře provádějí zdravotní sestry úkony, jako např. aplikace injekcí, inzulínu, převazy, cévkování, podávání léků, péče o stomie, péče o katetry, klyzma, ošetrovatelská rehabilitace a další)
- komplexní péči o ležícího pacienta

- domácí hospicovou péči (ošetřovatelská i pečovatelská péče o umírající v domácím prostředí)
- půjčování rehabilitačních a kompenzačních pomůcek

Domácí hospicová péče:

Zdravotní sestry a pracovníce pečovatelské služby zabezpečují kvalitní péči o umírající v jejich domácím prostředí. Tento typ péče vyžaduje širokou škálu ošetřovatelských dovedností zdravotních sester a vysokou empatii všech zúčastněných pracovníků. Velmi důležitá je i spolupráce s rodinnými příslušníky ve smyslu edukace a psychické podpory.

V roce 2009 byla ošetřovatelská služba žádaná nejvíce praktickými lékaři. Oproti předchozím letům se výrazně zvýšila zejména na území Prahy 13 (Stodůlky, Nové Butovice, Lužiny, Řeporyje). Podařilo se zde navázat oboustranně kvalitní spolupráci. Mezi některými praktickými lékaři jsme vyhledávanou organizací, které dávají přednost před jinými působícími na území Prahy 13.

Část pacientů se o nás dozvěděla a dostala doporučení na naši péči od jiných (ať dřívějších či současných) pacientů. Tento způsob doporučení je pro nás nejlepší vizitkou a současně slouží jako zpětná vazba o kvalitě poskytované péče. Je to zavazující a zároveň motivující, je to výzva a hnací motor práce pro všechny zdravotní sestry.

Stále častěji je žádána pečovatelská služba kombinovaná s ošetřovatelskou péčí (zhruba v 1/3 případů). Pracovní týmy pečovatelské a ošetřovatelské služby pracují každý den i o víkendech a svátcích, péče je poskytována 365 dní v roce. V rámci našich služeb zajišťujeme též půjčování kompenzačních pomůcek na přechodnou dobu dle aktuálního stavu pacienta. Pomůcky se dobře osvědčily při vlastní práci zdravotních sester s pacientem v rámci ošetřovatelské rehabilitace.

Statistika roku 2009:

Služby celkem poskytnuty	54 uživatelům
v rozsahu	4 151 hodin ošetřování
	7 814 ošetřovatelských výkonů

pracovní tým pečovatelské a zdravotní péče

PROGRAM PRO OSOBY S NÁSILNÝM CHOVÁNÍM VE VZTAZÍCH

Násilí mezi blízkými lidmi má mnoho podob. Nemusí být vždy jednosměrné a nemusí se vždy týkat vztahu partnerského, ale může být i transgenerační. Jsou známy případy týrání seniorů nebo naopak dětí, které veřejnost pobuřují ještě výrazněji než situace násilí partnerského. Matka nepřiměřeně trestající své děti je zpravidla automaticky pokládána za zavrženíhodnou zrůdu, již je nejlépe děti odebrat. Přitom může jít o matku své děti hluboce milující, která jen nezvládá určité situace, prožívá bezmoc a vyčerpání, chybí jí opora v rodině apod.

Do nedávné doby u nás prakticky neexistovaly možnosti pomoci lidem, kteří mají potíže s agresivními sklony. Ti, co byli hodně motivovaní ke změně, vyhledávali psychoterapeutickou pomoc, nicméně řada terapeutů si s nimi nevěděla rady. Stud a strach z odsouzení i represivních opatření navíc brání násilníkům v otevřenosti. Mnozí, kteří by rádi dosáhli změny svého chování, raději žádnou pomoc ani nevyhledají a snaží se o změnu silou vůle, ovšem většinou bezvýsledně. Násilí pak může být odhaleno díky obraně oběti, která přivolá policii, či uvědoměným sousedům, reagujícím obdobně. Následuje zpravidla represe, která ovšem v mnohých případech není dostatečným řešením. V případech partnerského násilí většinou pouhá ochrana oběti vede k rozpadu vztahu, který ovšem, zejména jsou-li ve vztahu děti, nemusí být tím nejlepším řešením. Pro děti jistě není dobré, když žijí v ovzduší násilí, ale rozpad rodiny by měl být až krajním řešením, když násilný partner nevyužije příležitosti ke změně.

SOS centrum Diakonie ČCE začalo v lednu 2009 za finanční podpory Ministerstva vnitra realizovat program zaměřený na pomoc lidem, kteří mají problémy se zvládnutím agrese ve vztazích. Terapeuti působící v programu poskytovali klientům veškerou podporu a pomoc, aby porozuměli mechanismům svého chování a osvojovali si nové, neagresivní způsoby reagování na zátěžové situace. Konzultace probíhaly individuálně nebo párově, ale pro případné zájemce byl připraven i skupinový program.

TERÉNNÍ PRÁCE V OHROŽENÝCH RODINÁCH

adresa: Bruselská 4, Praha 2, 120 00

e-mail: rodina@diakoniecce.cz

web: <http://skp.diakoniecce.cz>

telefon: 777 734 182

777 734 180

Mgr. Tereza Pokorná- vedoucí služby a Bc. Michaela Rolníková sociální pracovnice

Posláním projektu je zachování přirozených podmínek pro vývoj osobnosti dítěte ve vlastní rodině a tím zabránit složitému začleňování zpět do společnosti v případě ústavní výchovy, zabránit ztrátě životní perspektivy dětí i rodičů.

Základní filozofií poskytované pomoci je přesvědčení, že pomoc dítěti spočívá v pomoci celé jeho rodině.

Cílová skupina:

- rodiny úplné i neúplné s dětmi ve věku 0 – 18 let v obtížné situaci, která vede k ohrožení základních funkcí rodiny

Cíle služby:

- odstranění nebo zmírnění příčin sociálního selhávání rodin s dětmi
- napomáhat znovuobnovení fungování rodiny, zkvalitnění života dítěte a rodiny
- snížení rizika opakovaného selhávání rodiny
- zachování dítěte ve vlastní rodině, jeho ušetření od soudních peripetií a následného odebrání dítěte do ústavní výchovy

Poskytujeme:

- podporu, oporu, pomoc při řešení rodinné situace
- pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a obstarávání osobních záležitostí – podpora kontaktů s rodinou, doprovázení k jednání na úřadech, pomoc při vyplňování formulářů a dotazníků, vyjednávání v zájmu klientů v institucích apod.
- sociálně terapeutické činnosti
- výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti (např. podpora rodičovského chování, vedení domácnosti, hospodaření, nácvik sociálních kompetencí v jednání na úřadech, školách)
- podpora při zprostředkování kontaktu se společenským prostředím – pomoc a podpora při komunikaci se školou, zdravotnickým zařízením, doporučení dalších odborných služeb, volnočasové aktivity dětí
- doučování případně další aktivity s dobrovolníky pro děti

Pracovní tým:

2 sociální pracovníce

1 metodik služby

1 koordinátor dobrovolníků

Praktické zkušenosti s omezenou nabídkou služeb pro rodiny s dětmi ohrožené sociálním vyloučením a opakované selhávání klientů – rodin s dětmi, které se znovu obracejí na služby azylového domu a krizového centra, vedli k rozhodnutí pracovat s těmito rodinami přímo v terénu, v jejich přirozeném prostředí.

Po ročním fungování projektu jsme mohli hodnotit pokroky a pomoc v rodinách. Ze zpětné vazby ze škol, sociálních odborů, sociálních pracovníků i samotných klientů lze konstatovat, že terénní práce v ohrožených rodinách je mezičlánkem mezi rodinami a tradičními institucemi a je velmi vítanou službou především proto, je prováděna v přirozeném prostředí rodin.

Nejsme ti, co mají v ruce moc a ohánějí se jí, jsme ti, co pomáhají rodinám nejen odbornou podporou a pomocí, ale i lidským pochopením a spoluúčastí.

Statistika terénní práce v rodinách v roce 2009

Počet rodin v roce 2009	28
z toho	56 dětí

S klientkou

Kazuistika

(jméno a identifikační údaje jsou pozměněny z důvodu ochrany osobních údajů)

Rodina – paní Č. a její dvouletý syn, partner ji opustil ještě před narozením syna, neplatí výživné a o rodinu nejeví zájem.

Paní Č. bydlela po narození syna u své matky, která trpí vážnou psychickou poruchou. To se projevovalo v každodenním soužití a velmi negativně dopadalo jak na paní Č., tak především na jejího syna. Matka hromadila v bytě odpadky, byla hrubá a vulgární, několikrát svou dceru fyzicky napadla. Paní Č. se rozhodla přestěhovat do azylového domu, který poskytoval bezpečné zázemí pro ni a jejího syna. Po ročním pobytu musela azyl opustit (dle předpisů o délce azylu). Hrozilo, že skončí i se synem na ulici. Terénní sociální pracovníce jí vyřídila přidělení bytu z městské části Prahy X, ale pro ni samotnou bylo velmi náročné jednat s úřadem a domlouvat si, za jakých podmínek je možné se do bytu nastěhovat. Další problematika se týkala zaměstnání a s tím spojené zdraví syna, který má oslabenou imunitu a ona nevěděla, jak všechny tyto věci skloubit dohromady. Klientka uváděla, že má panickou hrůzu z úřadů. I když jí bylo několikrát nabízeno, že ji terénní pracovníce může na úřad práce doprovodit, klientka neustále odmítala s tím, že ji pomáhají pravidelné schůzky a podpora tímto způsobem.

Terénní pracovníce se zapojila do jednání ohledně bytu na městské části a pomáhala klientce se orientovat v úředních postupech - to vše za souhlasu klientky.

Závěr: Klientka se nedávno odstěhovala do bytu, během letních měsíců byla se synem v léčebně, kde měl různé terapeutické procedury, jenž mu dělaly dobře na jeho oslabenou imunitu.

S klientkou se stále spolupracuje.

Zpracovala Mgr. Tereza Pokorná

POČÍTAČ PRO VERONIKU

Projekt byl realizován v rámci terénní pomoci v ohrožených rodinách a za finanční podpory Nadace rozvoje občanské společnosti v projektu Pomozte dětem!

Veronika je desetiletá holčička, která se narodila s tělesným handicapem (DMO). Navštěvuje běžnou ZŠ v místě bydliště a výuku zvládá za pomoci asistentky

pedagoga. Veronika má ale vzhledem ke svému tělesnému handicapu potíže v hrubé i jemné motorice. V důsledku základní diagnózy se objevují výraznější obtíže v oblasti vizuopercepční a vizuoprostorové, které negativně zasahují do všech školních výkonů. Hlavně problém jemné motoriky a grafomotoriky jí dělá během vyučování velké obtíže. Nemůže využívat stejných text.a

obraz.předloh, což jí proti spolužákům velmi znevýhodňuje a nestačí jim ve výuce. Proto jsme se rozhodli pomoci Veronice získat počítač, který nezbytně k výuce potřebuje.

Počítač se tak stal Verončiným nepostradatelným pomocníkem, jak při školní práci, tak při domácích přípravách. Především pro předmět českého jazyka je počítač již každodenním nepostradatelným pomocníkem.

Trénuje si i psaní diktátů. Veronika se naučila i částečné orientaci na INTERNETU, kde si například vyhledává informace k zadaným referátům a k jiným námětům, které jí zajímají.

Díky počítači Veronka může zůstat v běžné základní škole v místě bydliště, v kolektivu svých spolužáků a kamarádů.

DOBROVOLNÍCI

Jsou trvalou a neodmyslitelnou součástí pracovního týmu.

Jejich činnosti se týkaly:

- práce v denním krizovém centru
- programu Dopisování s vězni
- pomoci s doučováním a volnočasovými aktivitami v azylovém domě Ezer
- pomoci s doučováním a volnočasovými aktivitami v terénní práci s rodinami
- pomoci při veřejné sbírce a veřejných akcích organizace

Jednalo se o následující aktivity: kontaktní, informativní, organizační, propagační služby, dopisování s vězni, doučování a výtvarné aktivity v azylovém domě pro matky s dětmi a v rodinách. Mimo dobrovolníků, kteří pracují v SOS centru dlouhodobě, spolupracují s naší organizací také dobrovolníci jednorázově a to při propagačních akcích, při veřejné sbírce a při Jarmarku u Ludmily.

Dopisování s vězni

Program má mnohaletou tradici. Klienti jsou převážně odsouzení k dlouholetým trestům, v těžších typech věznic. Zapojením do programu získávají pravidelný písemný kontakt s člověkem - dobrovolníkem, který umí naslouchat, je ochotný diskutovat, podělit se o vlastní názory a může vězně korespondenčně doprovázet při obtížných situacích. Vězni nacházejí podporu při plánování budoucnosti a pomoc při vyhledávání informací o aktuálních sociálních službách. Pokud se vrací po propuštění do Prahy, nabízíme možnost podpory při návratu do civilního života formou osobní spolupráce s pracovníkem SOS centra Diakonie.

*Mgr. Emilie Gärtnerová
– koordinátorka projektu Dopisování s vězni*

Obrací se na nás i klienti v období před výstupem z výkonu trestu odnětí svobody, kteří chtějí informace, které jim pomohou zorientovat se v jejich možnostech po propuštění.

Při vstupu dobrovolníků do programu je sledována jejich motivace a zájem o dlouhodobou spolupráci. Podmínkou zahájení činnosti je účast na úvodním školícím semináři, který je zaměřen na metodiku práce a na základní pochopení Českého vězeňského systému. V průběhu své práce se dobrovolníci zúčastňují pravidelných supervizí a tématických seminářů.

Statistické údaje:

Počet klientů: 48

Celkem dopisů 464

Dopisování - příchozí dopisy: 239

Dopisování - odchozí dopisy: 225

Dobrovolníci: 27

I KDYBY TO PSANÍ PŘÍSPĚLO K TOMU, ŽE JEDEN ČLOVĚK ZE STA SE UŽ DO KRIMINÁLU NEVRÁTÍ...

Rozhovor s Mgr. Emilií Gärtnerovou, která v roce 2004 založila v SOS centru Diakonie-CČE -Středisko křesťanské pomoci v Praze projekt Korespondence s vězni, zpracovala jeho metodiku a od té doby ho vede.

Emilko, zdá se, že času nemáš zrovna nazbyt. Proč jeho část věnuješ právě vězňům?

V SOS centru jsme se často setkávali s tím, že přišel klient – bez domova, bez peněz, bez práce. Takového člověka je možné považovat za bezdomovce, ale také je možné pátrat po příčině jeho sociálního postavení. Společným pojítkem těchto lidí byl záznam v rejstříku trestů a kriminální minulost. Na rozdíl od některých bezdomovců měli ale chuť pracovat, něco ve svém životě změnit a znovu se začlenit do společnosti.

V té době jsem si položila otázku, kde začít s prací s podobnými lidmi, jak zabránit tomu, aby se do podobné situace dostávali. Jediné místo, které se ukázalo jako efektivní, byla věznice.

Je pravda, že řada lidí, pokud ne většina, nebere vězně jako lidi, ale jako „provinilce“, kteří si nezaslouží slitování a měli by „sedět, až zčernají“.

Tečka. Jak bys před tímto názorem svůj projekt dopisování obhájila?

Pokusme si takového odsouzeného představit. Má na výběr: výkon trestu může pojmout jako „čekárnu“, tedy pouze jako přestupní stanici k návratu zpátky tam, odkud vedla jeho cesta do věznice. Chce to naše společnost právě takhle?

Má ale taky možnost zastavit se, využít právě toho odtržení a pokusit se svůj život změnit. Díky programu Korespondence s vězni získá kontaktního člověka, který mu může nabídnout pohled na život z jiného úhlu. Pokud už totiž odsouzení mají motivaci začít pracovat na své budoucnosti a na sobě samých, většinou ani sami nevědí, jak začít. Většina z nich navíc vyšla z prostředí, kde se dává přednost protispoločenskému a protiprávnímu chování.

Kdo je vlastně člověk na druhé straně dopisu?

Je to dobrovolník, člověk, který umí naslouchat, je ochotný diskutovat, podělit se o vlastní názory a může ho korespondenčně doprovázet při obtížných situacích. A kde se takový „spasitel“ vezme? Co lidi vede k tomu, aby si chtěli dopisovat z vězni?

Zajímavé je, že každý dobrovolník vstupuje do programu s jinou motivací. Jsou to lidé z mnoha oborů, humanitního i technického zaměření, nejedná se jen o lidi z „pomáhajících profesí“. Někteří dobrovolníci jsou jen zvědaví, jaké zkušenosti získají, co se o vězeňství dozví nového. Jiní jdou s konkrétní motivací pomoci lidem ve věznicích, nahlédnout do jejich všedních dnů. Vždycky mě překvapí, s jakou chutí se učí, jak jsou zvědaví a jak rostou ve své kompetenci být dobrým dopisovatelem.

To zní, jako by mezi námi opravdu chodili svatí lidé. Vraťme se na zem a buďme trochu konkrétnější – chtějí si dopisovat spíš ženy nebo muži?

Ve většině případů jsou to ženy. Jedná se tedy o vztah žena-dopisovatelka / muž-vězeň. V programu máme tři muže.

At' už to tyto ženy dělají z jakékoli pohnutky, nemůže být takový vztah (a korespondence jistě vztah je) pro ně nebezpečný?

Žádné „postranní pohnutky“ bych za jednáním dobrovolníků nehledala.

Korespondencí s vězni jsem měla na mysli především profesionální službu, která pomůže odsouzeným v jejich samotě a těžkostech spojených se životem ve věznici a umožní jim efektivně využít čas k přípravě na výstup a propuštění. A jako profesionální služba má i pevně stanovená pravidla. S těmi do toho jde jak vězeň, tak dopisovatel. Jedním ze základních pravidel je například neposílat žádné své fotografie. Vzhledem k vysoké citové vyprahlosti ve věznicích by fotka pouze podpořila sexuální fantazie a fantazie o partnerském vztahu. A to není žádoucí. Dopisovatel by neměl o sobě psát ani žádné konkrétní údaje: adresu,

telefon atd. (nikdy se nestalo, že by propuštěný člověk dopisovatele vyhledával - je to ale teoreticky možné, a proto je potřeba takovým událostem předcházet). Ve většině případů volím záměrně „by neměl“. Ke každému vztahu je potřeba přistupovat individuálně a proto nevylučuji výjimku z těchto pravidel po odborné konzultaci.

Co korespondence přináší vězňům už víme. Co ale dává dobrovolným dopisovatelům?

Oblast, kterou dobrovolníci hodnotí jako nejvíce přínosnou pro ně samotné, je zrání v pochopení hranic a jejich respektování. A to jak ve vztahu k sobě samým, tak ve vztahu ke klientům. Sami vnímají, jak je důležité, aby si s klientem neustále vyjasňovali vlastní pozice, přání a možnosti.

A konec konců – právě díky osobnímu nasazení dobrovolníků je možné program realizovat. Podporuji myšlenku, že při kvalitním vzdělávání a odborném vedení jsou dobrovolníci profesionálové, kteří vykonávají užitečnou činnost. Umí zacházet při práci sami se sebou, jsou schopni slyšet přání klienta a zacházet s nimi, snaží se neustále reflektovat svůj způsob práce. Jejich práce je tak plnohodnotnou službou.

Takže k takovému dopisování je nutné určité vzdělání?

Při vstupu do programu se sleduje motivace dobrovolníků a jejich zájem o dlouhodobou spolupráci. V průběhu své práce se dobrovolníci zúčastňují pravidelných supervizí, tematických seminářů a celodenních workshopů.

Co je to supervize, kterou zmiňujete?

Nadhled neboli supervize je nezbytnou součástí péče o dobrovolníky, protože byt se jedná o korespondenční formu komunikace, vztah profesionál-klient vzniká a musí se v průběhu řádně zpracovávat. Je nutné, aby měl dobrovolník možnost mluvit o pocitech, otázkách a nejasnostech, se kterými se setká.

Když se pro dopisování s vězňem rozhodnu, potřebuji k tomu nějaké předpoklady? Jinými slovy – hodí se pro to každý?

Myslím si, že než se člověk obecně začne věnovat práci s odsouzenými, měl by nejdříve věnovat dostatek času zpracování vlastních postojů vůči zločinu, trestu, agresi. Tím je možné do značné míry zabránit nežádoucím reakcím, které by mohly ohrožovat jeho samotného, ale i klienta. Ten například trpí, když bez udání důvodu najednou o svůj kontakt přijde. Jeho pravdomluvnost se mu opět nevyplatí a celý projekt se tak míjí účinkem.

Při dodržení podmínek profesionálního přístupu lze zajistit splnění očekávaných cílů. To znamená pomoc klientovi v diskusi o životních cílech, hodnotách, názorech; jeho podpora v uvažování o budoucnosti a její plánování; směřování klienta k přijatelnému východisku. Jak řekl jeden bývalý klient programu: „I když to psaní přispělo k tomu, že jeden člověk ze sta se už do kriminálu nevrátí, je to pro společnost výhodné.“

Rozhovor vedla: Gabriela Bartošová

DOBROVOLNÍCI V SOS CENTRU A V RODINÁCH

Bc. Jana Lejčková, DiS. – koordinátorka dobrovolníků v rodinách

Cílem zapojení dobrovolníků do služeb SOS centra je vytváření občanské společnosti.

Vykonávané činnosti dobrovolníka v SOS centru: **kontaktní** (zabezpečení základních fyziologických a psychologických potřeb klientů) a **informativní** (poskytování základních informací o možnostech krizového centra klientům), **organizační** (aktualizace informační databáze, péče o knihovnu v SOS centru), **propagační** (pomoc při propagaci služeb SOS centra). Dobrovolníci měli pravidelné služby na pracovišti, v případě jednorázových akcí byli oslovováni pro další spolupráci – např. propagační akce Jarmark u Ludmily, Pečovatel/ka roku 2009 apod.

Statistické údaje:

Během roku 2009 pracovalo v SOS centru 8 dobrovolníků a v azylovém domě pro matky s dětmi 7 dobrovolníků a v rodinách to bylo 8 dobrovolníků, kteří pomáhali dětem s doučováním a přípravou do školy.

Vážíme si služby dobrovolníků a děkujeme jim za spolupráci.

AKCE ROKU 2009

13. Ročník Jarmarku u Ludmily 2009

prof. Lubomír Novák – dirigent Žižkovské smršti

V rámci Týdnů pro duševní zdraví, pod záštitou starostky MČ Praha 2, Jany Černochové, pořádala naše organizace ve čtvrtek 17. září 2009 tradiční Jarmark u Ludmily.

Na jarmarku se představily neziskové organizace ze sociálně zdravotní oblasti, které nabídly k nákupu originální výrobky svých klientů. Současně zde probíhal bohatý kulturní program s vystoupením profesionálních i amatérských hudebníků, zpěváků a herců. Cílem Jarmarku u Ludmily bylo představit široké veřejnosti práci Diakonie ČCE - SKP v Praze i ostatních neziskových organizací v oblasti sociální práce. Vedle této prezentace se měli návštěvníci možnost seznámit se způsoby pomoci jednotlivých pracovišť naší organizace a to: krizového SOS centra, pečovatelských služeb, azylového domu pro matky s dětmi a dobrovolnických aktivit projektu „Dobroduš“.

zhotovování vitráží na jarmarku

kejkliř Vojta Vrtek

Všem, kteří se zúčastnili či podpořili jarmark, velice děkujeme za pomoc.

PEČOVATEL/KA ROKU 2009

Paní Livie Klausová, manželka prezidenta České republiky předala ocenění pečovatelům a pečovatelkám vybraných z celé České republiky na celostátní akci „Pečovatel/ka roku 2009“, která se konala v úterý 2. 12. 2009 na Novoměstské radnici v Praze 2. Deseti nejlepším bylo uděleno celostátní ocenění „Pečovatel/ka roku 2009“ a ostatní obdrželi čestné uznání za svou pečovatelskou práci.

manželka prezidenta ČR Livie Klausová na slavnostním předávání ocenění

Hlavním smyslem celostátního ocenění „Pečovatel/ka roku“ je pozvednout význam této profese a upozornit veřejnost a média na toto povolání.

Akce se konala pod záštitou a za účasti manželky prezidenta České republiky paní Livie Klausové, ministra práce a sociálních věcí pana Petra Šimerky a starostky MČ Prahy 2 paní Jany Černochové.

Návrhy na ocenění práce pečovatелů a pečovatelek zasílali klienti pečovatelských služeb, rodiny a přátelé klientů, spolupracovníci a vedoucí pečovatелů/lek, popřípadě lidé z jejich okolí. Pro mnohé seniory a lidi se zdravotním postižením jsou pečovatelé a pečovatelky jediným kontaktem se světem. Prožívají s ostatními bolesti a těžkosti života. Rozdávají lásku, radost a podávají ruku tomu, kdo ji potřebuje. Vědomě si vybrali práci či spíše poslání, při kterém dávají kus sebe a největší odměnou je jim úsměv osamělých, postižených a umírajících lidí. Jejich nejdůležitějším každodenním vkladem je empatie, umění naslouchat, laskavost, obětavost a trpělivost.

„Chceme ocenit práci pečovatелů, pečovatelek a získat tomuto povolání vážnost a respekt, který mu po právu náleží“ říká Mgr. Libuše Roytová, ředitelka Diakonie ČCE-Střediska křesťanské pomoci v Praze. „Pečovatelé a pečovatelky se starají o lidi oslabené, dlouhodobě nemocné, s postižením po úrazu či lidem s celoživotním postižením. Kromě jiného pomáhají klientům s nákupy, úklidem, osobní hygienou a další nezbytnou péčí o domácnost, ale také zprostředkovávají kontakt se světem a věnují veškeré úsilí ke zkvalitnění života svých klientů“, dodává Libuše Roytová.

p. Livia Klausová s jednou z oceněných pečovatelek Marcelou Pelikánovou

V roce 2009 byly titulem Pečovatel/ka roku oceněny tyto pečovatelky:

Jitka Hynštová
Martina Jakubová
Jaroslava Koryntová
Kateřina Líbalová
Marcela Pelikánová

Andrea Rašková
Marta Zelenková
Jindra Trefilíková
Jitka Trnková
Dana Straková

vystoupení hudebního souboru „Chorea Bohemica“

VEŘEJNÁ SBÍRKA

Dne 15. 9. 2009 proběhla v ulicích Prahy sbírka na podporu SOS centra - Denní krizové služby Diakonie ČCE- SKP v Praze. Sbírka se konala za pomoci studentů Evangelické akademie, kteří na různých místech Prahy se zapečetěnými pokladničkami označenými logem Diakonie oslovovali kolemjdoucí a seznamovali je s činností krizového centra a žádali o finanční podporu této činnosti koupí přívěšku na klíče, hry Domino a Člověče nezlob se.

„Děkujeme všem, kteří tímto podpořili činnost SOS centra.

Sbírka se konala se souhlasem Magistrátu hlavního města Prahy formou shromažďování příspěvků na zvláštním bankovním účtu. Hrubý výtěžek sbírky činil 45.756,50 Kč.

Děkujeme všem, kteří podpořili provoz Diakonie ČCE – SKP v Praze a studentům Evangelické akademie Praha za realizaci sbírky.

FINANČNÍ HOSPODAŘENÍ

NÁKLADY ZA OBDOBÍ 1. 1. 2009 - 31. 12. 2009

Náklady	v Kč
Spotřeba materiálu	293 870,-
Spotřeba energie,voda,plyn	361 618,-
Nákup DHIM	260 343,-
Oprava a udržování	166 647,-
Cestovné	93 719,-
Náklady na reprezentaci	37 019,-
Nakupované služby, nájemné	2 097 066,-
Mzdové náklady včetně OON	7 940 659,-
Zákonné zdravotní pojištění	693 059,-
Zákonné sociální pojištění	1 689 448,-
Pojistné a finanční náklady	198 783,-
Odpis HIM	108 408,-
Poskytnuté příspěvky	491 105,-
Celkem náklady	14 431 744,-

VÝNOSY ZA OBDOBÍ 1. 1. 2009 – 31. 12. 2009

Výnosy	v Kč
Příjmy z hlavní a vedlejší činnosti	1 207 278,-
Úhrady zdravotních pojišťoven a ostatní	1 385 549,-
Úroky z běžných účtů	1 907,-
Vedlejší příjmy	48 165,-
Dary zahraničních organizací a církví, nadace, granty	561 086,-
Provozní dotace MPSV ČR	8 131 000,-
Provozní dotace MV ČR	438 047,-
Provozní dotace Magistrát hlavního města Prahy	1 165 000,-
Provozní dotace Městských částí Prahy	1 715 103,-
Celkem výnosy	14 653 135,-

Výsledek hospodaření

+ 221 391,-

ROZVAHA K 31. 12. 2009

Aktiva	v Kč
Software	29 900,-
Ostatní dlouhodobý nehmotný majetek	9 096,-
Rekonstrukce a modernizace v najatých stavbách	2 680 225,-
Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	1 003 719,-
Drobný dlouhodobý hmotný majetek	958 817,-
Oprávkky k softwaru	- 29 900,-
Oprávkky k ostatnímu dlouhodobému nehmotnému majetku	- 9 096,-
Oprávkky k rekonstrukcím najatých budov	- 1 025 339,-
Oprávkky k samostatným movitým věcem a souborům mov. věcí	- 598 392,-
Oprávkky k drobnému dlouhodobému hmotnému majetku	- 958 817,-
Pokladna	143 254,-
Ceniny	580,-
Peníze na bankovních účtech	1 527 043,-
Odběratelé	46 406,-
Poskytnuté zálohy	376 835,-
Ostatní pohledávky (nároky na granty)	132 138,-
Dohadné účty aktivní	125 482,-
Aktiva celkem	4 411 951,-

Pasiva	v Kč
Dodavatelé	213 860,-
Závazky vůči klientům	5 210,-
Zaměstnanci	606 203,-
Závazky k institucím sociálního a zdravotního pojištění	294 133,-
Daně ze závislé činnosti	9 524,-
Závazky z dotací	313 953,-
Dohadné účty pasivní	250 003,-
Vlastní jmění	4 362 771,-
Fondy	236 498,-
Hospodářský výsledek ve schvalovacím řízení	- 2 101 595,-
Hospodářský výsledek roku 2009	221 391,-
Pasiva celkem	4 411 951,-

Výrok auditora

k roční účetní závěrce sestavené k 31.12.2009 v účetní jednotce

Diakonie ČCE – Středisko křesťanské pomoci v Praze

Audit provedl auditor Ing. Václav Vokatý, bytem Počernická 58/512, 108 00 Praha 10, číslo osvědčení 568.

Identifikace organizace:

Diakonie ČCE – Středisko křesťanské pomoci v Praze, církevní právnická osoba,
Belgická 22, 120 00 Praha 2

Provedl jsem audit roční účetní závěrky za období od 1.1.2009 do 31.12.2009 v souladu se zákonem č.93/2009 Sb. o auditorech a Komore auditorů České republiky a s Mezinárodními auditorskými standardy a souvisejícími aplikačními doložkami Komory auditorů České republiky. Audit zahrnoval ověření informací prokazujících údaje účetní závěrky.

Za vedení účetnictví a sestavení účetní závěrky odpovídá vedení účetní jednotky. Mojí odpovědností je vyjádřit názor na účetní závěrku jako celek.

Podle mého názoru účetní závěrka sestavená k 31.prosinci 2009 podává věrný a poctivý obraz aktiv, pasiv a finanční situace účetní jednotky a nákladů, výnosů a výsledku jejího hospodaření za rok 2009 v souladu s českými účetními předpisy.

Součástí tohoto výroku je mé **vyjádření ke způsobu účtování a použití dotace** od MPSV pod č.C008/001 v celkové výši 8131000,00

Dotace byla účetní jednotkou použita na tyto aktivity:

Pečovatelská služba Ďáblice 13791537	1466000,00
Azylový dům pro matky s dětmi 3491537	840000,00
Pečovatelská služba Vršovice-Vinohrady 3693098	1560000,00
SOS centrum 5133042	2500000,00
Služby následné péče – Dobroduš 6694098	400000,00
Pečovatelská služba Klamovka 6939487	1365000,00

Účetní jednotka dále obdržela v roce 2009 dotaci od:	
MV	438047,00
Magistrátu hl.m.Prahy	1165000,00
Městských částí 2, 3, 5, 6, 8, 10 Praha	1715103,25
Celkem výše přijatých provozních dotací činila	11449150,25

Podle mého názoru je účtování dotací správné, důvěryhodné a ověřitelné a uznatelné výdaje související s dotacemi jsou správné.

Ing. Václav Vokatý, auditor
Počernická 58/512, 108 00 Praha 10

V Praze, dne 3.5.2010

Rozdělovník: 3 x účetní jednotka, 1 x auditor

PODĚKOVÁNÍ

Mnohokrát děkujeme všem, kteří podpořili činnost našeho střediska v roce 2009.
Každého příspěvku a pomoci si velmi vážíme.

Dárci roku 2009

Ministerstvo práce a sociálních věcí
ČR
Ministerstvo vnitra ČR
Magistrát hlavního města Prahy
Městská část Praha 2
Městská část Praha-Ďáblice
Městská část Praha 3
Městská část Praha 5
Městská část Praha 5- Zličín
Městská část Praha 6
Městská část Praha 10
Nadace rozvoje občanské společnosti
–sbírkový projekt Nadace Pomozte dětem!
Nadace Naše dítě
Nadace Terezy Maxové
Nadace Dětský mozek
Asociace poskytovatelů sociálních služeb
Česká asociace pečovatelských služeb
Český rozhlas Praha 2
Evangelické akademie v Praze
Farní sbor u Salvátora
Farní sbor ČCE v Kobylicích U
Jákobova žebříku
Studentský dechový orchestr ZUŠ
Praha 3 a Konzervatoř Jana Deyla
Výbor dobré vůle Olgy Havlové
COPY GENERAL, Praha
ČFPB
Jeden svět o.p.s.
Avon
Botanicus
Elektrouniversal
Garris, a. s.
Gelmi
Henkel,a.s.
Horoskop s.r.o.
Isolit – Bravo
Klub seniorů Ďáblice
Kotanyi
Nakladatelství Levné knihy
ŽSD Brno

Nakladatelství Portál
Nakladatelství Vyšehrad
Novoměstská radnice Praha 2
Preciosa,a.s.
Proznak, a.s
SETRANS Josef Selichar
Tesco Stores ČR
VEMA a.s.
Vyšehrad s.r.o.
Z-market

Individuální dary:

Auzká Kateřina, MUDr.
Bareš Karel
Belodová
Brť Milan, Ing.
Čierná Jarmila, PhDr.
Elsnic Miroslav
Formánková
Fürsta
Gabrielová Ludmila
Hájek Jan, PhDr., CSc.
Hájková Eva, Mgr.
Herman Milan
Holá Lída
König Jaroslav, RNDr.
Kochová
Krpálková Jindřiška, Mgr.
Kvičelová M.
Lauschmann
Línková Naděžda, Ing.
Nádvorník Vojtěch
Neradová Hana
Roytová Libuše, Mgr.
Růžková Jiřina, Ing.
Siváková Marie.
Sýkorová
Šilhartová Dana, Ing.
Víchová Věra, Mgr.
Trubačová Irena
Zychová Blanka
anonymní dárci

